

Voormalig IBW-directeur, ir. Victor Steenackers, overleden

Op vrijdag 27 augustus overleed Victor Steenackers op 82-jarige leeftijd in het Onze-Lieve-Vrouweziekenhuis in Aalst. Hij was tot zijn pensionering in 1993 directeur van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer (nu deel van het INBO).

Hij begon zijn loopbaan in 1954 aan het private Instituut voor Populierenteelt van de Union Allumettièrre (Swedish Match) te Geraardsbergen met als opdracht snelgroeïende en ziekteresistente populieren te ontwikkelen voor de luciferindustrie.

Zijn kruisings- en veredelingswerk resulteerde in 1970 in het op de markt brengen van 13 nieuwe populierenvariëteiten, de 'UNAL-klonen'. Ook de populieren die het INBO de laatste jaren commercialiseerde zijn nog het resultaat van zijn kruisingswerk.

Toen Swedish Match besliste om het populierenonderzoek af te stoten, zorgde hij ervoor dat het toen federale Ministerie van Landbouw in 1976 het onderzoek overnam als Rijksstation voor Populierenteelt. In 1990 werd dat dan het Vlaamse Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer.

Vanaf 1976 kon ir. Steenackers het veredelingsonderzoek uitbreiden naar andere boomsoorten zoals wilg, els en boskers. Hij benadrukte steeds

het belang van uitgebreide genenbanken, waarvan het INBO een van de rijkste voor populier bezit. Ook had hij bijzondere aandacht voor autochtoon materiaal, zo bracht hij begin jaren 1960 de laatste Belgische relictten van de Europese zwarte populier samen in de genenbank. De door hem opgebouwde genenbanken vormen nog steeds de basis van het selectie- en verdelingsonderzoek van het INBO.

De heer Steenackers werd wereldwijd ook erkend als autoriteit in zijn vakgebied, wat leidde tot zijn verkiezing tot voorzitter van de internationale populierencommissie van de FAO. Hij wist ook samenwerkingsverbanden uit te bouwen met niet alleen Europese maar ook met Amerikaanse en Canadese onderzoeksinstituten. Eind jaren 1980 werd hij door de FAO als expert gevraagd om in Binnen-Mongolië (China) een verdelingsprogramma voor populier op te bouwen om door bebouwing de verwoestijning tegen te houden.

Het mag duidelijk zijn dat ir. Victor Steenackers het Vlaamse veredelingsonderzoek op de wereldkaart gezet heeft.

De directie en het personeel wensen de familie veel sterkte toe bij het verlies van zo'n verdienstelijk man.

Jos Van Slycken , jos.vanslycken@inbo.be

Het realiseren van de Natura 2000-gebieden in Europa Samenwerken en nog eens samenwerken

In heel veel landen bepaalt Europese regelgeving in hoge mate het natuurbeleid. Zo stellen de Vogel- en de Habitatrichtlijn onder andere welke soorten en habitattypen beschermd moeten worden. Alhoewel de doelen duidelijk centraal gedefinieerd zijn, kunnen de middelen of instrumenten die men wil gebruiken, door de individuele landen zelf gekozen worden.

Omdat het Directoraat-Generaal Milieu van de Europese Commissie geïnteresseerd is in de manier waarop de lidstaten hierbij te werk gaan en de voortgang die gemaakt wordt, heeft ze drie ALTER-Net instituten, namelijk het Centre for Ecology and Hydrology (CEH), Alterra en het INBO onderzoek laten doen naar de implementatie van Natura 2000. Drie rapporten over dit onderzoek zijn nu beschikbaar.

Twee ervan handelen over de manier waarop het beheer voorbereid en georganiseerd wordt; in het derde is een website voor uitwisseling van ervaringen met beheer uitgewerkt en wordt er bekeken hoe de uitreiking van een jaarlijkse 'Natura 2000 partner of the year' georganiseerd kan worden. De inhoud van beheerplannen, de manier waarop ze opgemaakt worden, wie er allemaal bij betrokken wordt, hun geldigheidsduur, de

instrumenten die voor dat beheer ingezet kunnen worden en wie het beheer zal uitvoeren, verschillen sterk tussen de landen.

Niet zelden blijkt dat het noodzakelijke beheer van die grote oppervlakte Natura 2000-gebieden de capaciteit van klassieke natuurbeheerders te boven gaat en dat er naar nieuwe (samenwerkings)vormen gezocht moet worden. Dat is het onderwerp van het tweede rapport waarin nagegaan wordt hoe men tot geïntegreerd beheer van Natura 2000-gebieden kan komen. De redenen voor geïntegreerd beheer zijn verscheiden en hebben soms te maken met de complexiteit van de ecosystemen zelf, maar evengoed met het vermijden van sociale conflicten, het erkennen van de belangen van onder andere eigenaars en grondgebruikers of het werkelijk nastreven van meerdere, gelijkwaardige doelen in een Natura 2000-gebied. Met verschillende voorbeelden van 'best practice' wordt geïllustreerd hoe geïntegreerd beheer geen utopie hoeft te zijn.

De drie rapporten zijn te vinden op www.inbo.be/publicaties.

Geert De Blust , geert.deblust@inbo.be